

tror ikke, man kan tale om, at der her bliver væltet en Skat over paa den ene eller den anden Stand. At denne Skat væsentlig opkræves i Byerne er en Følge af, at der findes de fleste Beværetninger, og paa disse komme de fleste Folk baade fra Land og By. — Til det ærede Medlem Hr. Wilmann vil jeg sige, at jeg ved ikke af, at Regeringen har bundet Forholdet mellem Formue- og Indkomstskatten og Skatten paa fast Ejendom paa Landet. Sogneraadene foreslaar hvert tredje Aar et vist Forhold, i hvilket de ønsker at paalægge disse Skatter, og det skal stadfæstes af Amtsraadet. Jeg kender ikke noget til, at man forbyder noget eller paabyder noget paa dette Omraade. I det Amtsraad, jeg har haft den Ære at sidde i, har der aldrig været nogen Vanskelighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Til det ærede Medlem Hr. Wilmann vil jeg sige, at det er ganske rigtigt, at det er Regeringen, der har Ansvaret, den har ogsaa fremsat sit Lovforslag paa det Grundlag, og det ærede Medlem kan saa tage Stilling dertil. Men naar det ærede Medlem gaar imod disse Skatter, er det ikke ubetimeligt og ej heller urigtigt at spørge om, hvad der skal sættes i Stedet. Det ærede Medlem Hr. Dahlggaard var saa elskværdig at pege paa de to Ting, Selskabsbeskatning og Formuebeskatning, hvor han vilde tage Indtægten. Jeg oplyste forleden, hvorledes de store Formuer er beskattet. Jeg er senere gjort opmærksom paa, at efter de indkomne Regnskaber viser det sig, at de Formuer, der er bundet i Landejendomme, Skovbrugsejendomme o. s. v., giver kun en Forrentning af 1,2 pCt. Hvis der er bundet 20 Mill. Kr. paa den Vis, giver det altsaa en Indtægt paa 240 000 Kr. Men man tager i dette Øjeblik en Formuebeskatning deraf paa 304 000 Kr., det vil sige betydelig mer, end den nævnte Formue afkaster. Da nu det foreliggende Lovforslag angribes fra to modsatte Sider, vil jeg gerne vide: Hvor vil det ærede Medlem Hr. Holstein tage Skatten? Det ærede Medlem vil ikke have den paa Smørrebrød og den varme Te, formentlig heller ikke paa den varme Kaffe og vel heller ikke paa den Maade, det er foreslaaet her, saa spørger jeg: Hvor vil det ærede Medlem tage Skatten? Det ærede Medlem vil jo ikke tage den paa Indkomst og Formue, formener jeg, hvor de to andre ærede Medlemmer vil tage den.

Jeg har nu vist, hvor højt Formuen er blevet beskattet, og det vilde være interessant at vide, om man tror, at man kan pine mere ud af Indkomstskatten i en Nedgangsperiode, hvor Indtægt og Formue er saa langt nede, som Tilfældet er, og hvor der er lidt saa store Tab. Naar man tager en Fjerdedel af den højeste Indtægt og 16 pro mille af den højeste Formue, saa tror jeg, man maa indrømme, at man er tilstrækkelig højt oppe, og saa maa man finde nye Skatteobjekter. Og hvor finder man dem, hvis man gaar imod disse Skatteforslag? Det er det, det har Interesse at faa at vide.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det er fra Venstres Side et gængs Argument overfor de Indvendinger, der gøres mod denne Skat, at Byboerne kan lige saa vel undlade at gaa paa Restaurant som Landboerne. Det kan de aldeles ikke. Husmanden og Gaardmanden er, hvor han er, ude paa Landet, og der har han sin Fortæring, men Bybefolkningen bor for manges Vedkommende i Udkanterne af Byen og er hele Dagen paa Arbejde paa Kontorer inde i Byen. De har ikke samme Adgang til deres Fortæring som Landboerne, men de maa, hvis de ikke skal have Maden med i Lommen, som det ærede Medlem sagde, gaa paa en Restaurant, og vil de have noget varmt, maa de gaa paa en Restaurant. Det er den store Forskel, og det er det, som gør, at det er saa aldeles givet, at denne Skat i overvældende Grad bæres af Bybefolkningen, ikke af Landbefolkningen, det er det, som er uretfærdigt, at den ikke fordeles ligeligt paa Bybefolkningen og Landbefolkningen. Det er foruden andre skattemæssige Grunde en af Grundene til, at jeg ønskede en indirekte Skat, der ramte hele Befolkningen ligeligt. Det ønskede jeg i Overensstemmelse med den svenske Socialdemokrat Hjalmar Branting. Det er ganske interessant — jeg ved ikke, om ærede Medlemmer er bekendt med dette Forhold —, at da Kaffetolden blev foreslaaet af Højreregeringens Chef, von Sydow, og blev stemt ned i andet Kammer, fandtes blandt dem, som stemte for den, til Trods for at det var en Højreministerchef, der forelagde den, Hjalmar Branting. Derefter forelagde Hjalmar Branting den selv som socialdemokratisk Statsminister og fik den gennemført. Jeg mener, at jeg, uden at nogen med Rette kan beskyldte mig for at være demokratisk flosset i Kanten,